

ВДС: Посета Дому „Моша Пијаде“

У Верском добротворном старатељству Архиепископије београдско карловачке по благослову генералног секретара јереја Владимира Марковића се поред редовних активности Старатељства полако врше припреме да се за празник Светог Николе обрадују вишедетне породице, а за Божић припреми традиционална празнична трпеза за потребите који се хране у Црквеној кухињи и користе помоћ других ресурса Старатељства и поделом божићних пакетића обрадују њихова деца.

Прве недеље поста, 2. децембра 2018. године, волонтери Милосрдне секције ВДС-а после свете Литургије посетили су Дом „Моша Пијаде“ за децу без родитељског старања у саставу Центра за заштиту одојчади, деце и омладине „Звечанска“.

Деца су нестрпљиво очекивала госте тако да су волонтери који су колима

први стигли одмах ушли у Дом. Брзо је успостављен контакт са децом која су била у дневном боравку. Дежурна васпитачица је љубазно примила госте. Рекла је да у Дому тренутно борави тридесет осморо деце узраста од шест година, која се припремају за полазак у школу, до осамнаест година. Уколико студирају штићеници могу остати до двадесет шест година у Дому. Прошле године је њих четворо завршило факултет.

Дружење је почело разговором, а настављено песмом уз звуке клавира. Певали су и волонтери и деца. Најпре заједно песме које сви знају: „Светосавску химну“, „Ко удара тако позно“, химну „Боже правде“, „Ој Косово, Косово“ и „Густа ми магла паднала“, а потом су Деца отпевала неколико песама по свом избору. После деце волонтери су отпевали песме које деца можда нису била у прилици да раније чују: „О Маријо славна“, „Људи ликујте, народи чујте“ и „Ми смо деца Неба“. Вероватно би и ове песме певали, кад би их чешће слушали јер само оно што се познаје може да се заволи и научи. За клавир је сео и мало свирао и Георгије, најмлађи члан Милосрдне секције. Са млађом децом која су све будно посматрала се цртало, правили бродићи од папира, „вежбала“ математика, рачунало колико има крем бананица у кутији и разговарало. О свему, па и о вери. Један дечак је рекао да често иде у цркву и да се моли, да није крштен и да би волео да се крсти. Исто је рекао и пожелео један његов другар. Мало већа девојчица се распитивала за молитве и кад је добила иконицу Спаситеља с молитвом Оче наш рекла је да зна ту молитву и да би волела да зна још неке молитве.

Сва деца па и деца са којом смо се дружили у току ове посете осећају да ли им прилазите искрено, с пажњом и жељом да их обрадујете. Она узвраћају осмехом и поверењем. То волонтерима пуно значи и подстиче их да дођу поново, да их не забораве и да их помињу у својим молитвама Богомладенцу Христу.

Извор: ВДС

